

F. t. I. vedr. retsplejeloven og forskellige andre love

Fremkommer der slet ikke noget svar, gælder alene stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 353

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der som udgangspunkt umiddelbart efter indleveringen af svarskriftet skal afholdes et forberedende møde med henblik på tilrettelæggelse af sagens videre behandling. Bestemmelsen erstatter den gældende § 355, hvorefter der normalt bør afholdes et særligt forberedende møde.

Retten indkalder efter *stk. 1* parterne til et forberedende møde, medmindre retten finder det overflødigt. Mødet bør som udgangspunkt holdes ikke senere end ca. 3 uger efter indleveringen af svarskriftet. Retten bør tage kontakt til parterne med henblik på, at tidspunktet for mødet fastsættes således, at parterne kan give møde ved personer, der kender sagen og er bemyndiget til at træffe bestemmelse med hensyn til sagen, jf. også nedenfor om stk. 2.

I indkaldelsen angiver retten de emner, der skal drøftes på mødet.

Nr. 1-4 angiver de obligatoriske emner, jf. også stk. 5, nemlig parternes stilling til sagens faktiske og retlige omstændigheder, tilrettelæggelse af og tidsrammerne for en eventuel yderligere forberedelse samt tidspunktet for forberedelsens slutning og for hovedforhandlingen.

Nr. 5-19 er en ikke udtømmende liste over spørgsmål, som det i øvrigt kan være relevant at drøfte på det forberedende møde. Rettens fastsættelse af dagsordenen for mødet skal ske på grundlag af stævningen og svarskriftet. Retten kan rette telefonisk eller skriftlig henvendelse til parterne, hvis det vil være nyttigt for fastsættelse af en hensigtsmæssig dagsorden for det forberedende møde.

Nr. 5 angår formalitetsindsigelser (dvs. indsigelser, der ikke angår sagens realitet), jf. også det foreslåede § 351, stk. 4.

Nr. 6-8 angår de spørgsmål om sagens behandling, som parterne i givet fald skal angive deres forslag til i henholdsvis stævningen og svarskriftet, jf. de foreslåede § 348, stk. 2, nr. 6, og § 351, stk. 2, nr. 6. Det drejer sig om henvisning til landsretten eller Handelsretten, kollegial behandling og medvirken af sagkyndige.

Nr. 9 drejer sig om udsættelse af sagen, herunder for at afvente en administrativ eller retslig afgørelse, der vil kunne få indflydelse på sagens udfald, jf. retsplejelovens § 345.

Nr. 10 angår forelæggelse af præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen i medfør af EF-traktatens artikel 234 eller andre regler, som giver mulighed for at forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen.

Nr. 11-16 angår bevisførelsen både med hensyn til, hvilke beviser hver af parterne selv agter at føre, og med hensyn til, hvilke beviser de hver især opfordrer modparten til at fremkomme med.

Nr. 11 angår dels en parts opfordringer til den anden part om at meddele faktiske oplysninger (de såkaldte provokationer), dels rettens opfordringer til en part i medfør af den almindelige regel i retsplejelovens § 339.

Nr. 12 angår pålæg om at fremlægge dokumenter eller andre beviser (edition) såvel over for en part som over for tredjemand.

Nr. 13 angår både selve spørgsmålet om, hvorvidt der skal udmeldes syn og skøn eller indhentes en sagkyndig erklæring eller udtalelse, og hvem der i givet fald skal udmeldes eller spørges, eller eventuelt hvem der skal anmodes om at foreslå en syns- og skønsmand.

I nr. 14 er for tydelighedens skyld udtrykkeligt nævnt formulering af spørgsmål til syns- og skønsmand, sagkyndige i øvrigt, organisationer eller myndigheder.

Nr. 15 angår indhentelse af skriftlige parts og vidneerklæringer, jf. forslaget til retsplejelovens § 297 (lovforslagets § 1, nr. 82).

Nr. 16 angår bevisførelse før hovedforhandlingen i form af afhøring af parter og vidner, jf. retsplejelovens § 340 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 85.

Nr. 17 angår de omkostninger, som sagen vil kunne give anledning til. I drøftelserne vedrørende tilrettelæggelsen af bevisførelsen, jf. nr. 11-16, må nødvendigvis indgå overvejelser om de omkostninger, der er forbundet med et givent bevisskridt. Spørgsmålet om omkostninger er imidlertid så væsentligt for parterne, at der foreslås en særskilt bestemmelse herom. Spørgsmålet om sagsomkostninger rækker desuden videre end bevisførelse og kan således bl.a. være relevant i forbindelse med drøftelse af forligsmuligheder (jf. også nr. 19).

Nr. 18 angår hovedforhandlingens tilrettelæggelse både i tidsmæssig henseende og med hensyn til eventuelt særlige former for bevisførelse, eksempelvis besigtigelse eller afspilning af billed- eller lydoptagelser af forklaringer.

Nr. 19 angår forligsmuligheder, jf. også de almindelige regler i retsplejelovens kapitel 26 om forligsmægling (som ikke foreslås ændret). Ved at medtage forligsmuligheder på dagsordenen angiver retten, at